

Vuoren arvoitus

Juurimetsän asukkaiden keskuudessa on levinnyt huhuja pelottavasta hirviöstä, joka asuu Pikivuoren huipulla luolassa. Vuorelta on kuulunut hurjaa melua, joka on kauhistuttanut asukkaita eivätkä he ole uskaltaneet lähestyä vuorta. Asukkaiden harmiksi heidän ainoa vedenlähteensä sijaitsee vuoren juurella ja vesivarastot ovat vähenemässä. Juurimetsän vanha viisas hirvi on pyytänyt jotakuta rohkeaa ratkaisemaan luolan arvoituksen.

Pitäisikö meidän lähteä selvittämään arvoitusta? **(Joo!)**

Lähdetään matkaan! **(taputellaan käsillä polvia marssin askelin)**

Hetkinen! Edessä näkyy korkea heinikko. Heinikosta kuuluu erikoista ääntä **(rytmimuna)**. Mikä se voi olla? Pitäisikö meidän katsoa, mikä siellä heinikossa on? Raotetaan varovasti heinikkoa ja sieltä paljastuu...

KÄÄRME! Juostaan äkkiä pakoon! **(taputetaan polvia juoksuaskelin)**

Huhuh, selvisimme! Käärme taisi olla kiukkuinen, koska sillä oli niin kova jano. Toivottavasti löydämme vuorelle. Saavumme suureen risteykseen metsän keskellä. Kävelemämme polku haarautuu kahteen suuntaan: vasemmalle ja oikealle. Polut kaartuvat pois näkyvistä, mutta voimme kuulostella, mitä eri suunnista kuuluu. Vasemmalta kuuluu matalaa pauketta **(rumpu)**. Oikealta taas erikoista kurnutusta **(guiro)**. Molempien polkujen pitäisi johdattaa meidät vuorelle, mutta kumpi niistä vaikuttaa jännittävimmältä. Mihin suuntaan meidän pitäisi lähteä?

(Valitkaa yhdessä mieleisin suunta)

- Jos käännytte vasemmalle – siirry **siniselle sivulle**
- Jos käännytte oikealle – siirry **keltaiselle sivulle**

Tästä kohtaa eteenpäin muodostuu kaksi erilaista tarinaa, joilla on erilainen lopputulos.

Vasen reitti

Jatketaan matkaa vasemmalle. **(taputetaan taas polvia marssin askelin)**

Kuunnelkaa! Lähestymme äänen lähdeä. **(rumpu voimistuen)**

Saavumme korkean puun eteen. Ääni kuuluu puusta. Tuolla korkealla puun oksalla roikkuu jotain kiiltävää ja kultaista. Tuuli näyttäisi heiluttavan oksia esinettä vasten ja ääni kuuluu siitä. Miten saisimme sen alas? Kokeillaan tönäistä puuta kovaa! **(lyödään rintaa)**

Se toimi! Puu heilahti ja esine putosi maahan. Se näyttäisi olevan torvi. Tiedättekö, miten torvea soitetaan? **(käsi tötterölle suun eteen)** Aika hieno ääni! Torvesta voisi olla meille hyötyä matkallamme. Otetaanko se mukaan? **(Joo!)**

Jatketaan matkaa torvi mukanaamme. Voidaan vähän soitella sitä.

“Seis! Kuka siellä?”, kuuluu jostain.

Hui! Huomaamattamme saavuimme suuren portin luokse. Kuka meille mahtoi huutaa?

“Te siellä! Astukaa lähemmäksi.”, ääni jatkaa.

Lähestytään varovasti porttia. Kappas portissa on pieni ikkuna. Kukas ikkunasta kurkistaa? Vahtikoira!

“Minä olen tämän portin vartija, eikä kukaan pääse portista läpi ilman minun lupaani. Mikä tuo kumma esine on, josta lähtee kova ääni? Torvi? En ole ennen nähnytkään. Pelästyin sen kovaa ääntä.”, vahtikoira voivottelee.

Me olemme matkalla vuorelle selvittämään sen arvoitusta. Huhujen mukaan siellä asuu hirviö!

“Minäkin olen kuullut huhuja. Olette aika rohkeita. Hyvä on, päästän teidät yhdellä ehdolla portista läpi: soittakaa minulle torvella joku laulu.”, koira sanoo.

Kuulostaa helpolta tehtävältä. Minkä laulun soittaisimme? **(päätäkää yhdessä helppo laulu)**

“Vau! Tosi hienosti soititte. Hyvä on, saatte mennä. Onnea matkaan!”, koira huudahtaa ja avaa portin.

Portista päästyämme voimme jatkaa matkaa. Saavumme vuoren juurelle. Vieressä solisee puro. Se taitaa olla metsän asukkaiden vedenlähde. Puron vierestä lähtee polku ylös vuoren seinää pitkin. Lähdetään kiipeämään vuorta pitkin. **(liu'uttakaa käsiänne yhteen)**

Vuoren huipulta löytyy luola. Luolasta kuuluu kovaa murinaa. Se on varmaan se hirviö! Mitä me nyt teemme? Meillä on vain tämä torvi! Mutta, hei! Vahtikoirahan pelästyi torven ääntä. Ehkä me voimme pelästyttää hirviönkin pakoon. Kokeillaanko? Yksi, kaksi ja kolme! **(kovia torviääniä)**

Luolan murina lakkaa ja sieltä kuuluu korkea kiljaisu. Syvältä luolan uumenista laukkaa esiin suuri pelästynen näköinen otus. Se levittää siipensä ja loikkaa lentoon. Hahhaa! Pelästyimme hirviön pakoon! Nyt se ei varmasti uskalla enää palata. Juurimetsän asukkaat ovat vihdoin turvassa!

~Loppu~

Oikea reitti

Jatketaan matkaa oikealle. **(taputetaan taas polvia marssin askelin)**

Lähestyessämme runsasta sammalikkoo, kurnutus voimistuu. **(guiro voimistuen)**

Kurkistetaan tarkemmin sammalikkoon. Hei, siellä istuu pieni sammakko. Sammakon vieressä näyttäisi olevan taskulamppu.

“Olen yrittänyt saada tätä taskulamppua toimimaan, mutta en saa sitä päälle”, sammakko murahtaa. Ehkä me voisimme auttaa. Kokeillaan sytyttää taskulamppu painamalla virtanappia. Klik! **(naksutetaan kieltä)**

Hmm. Ei onnistunut. Kokeillaan uudestaan. Klik! **(naksautetaan kieltä uudestaan)**

Kokeillaan vielä! **(naksutetaan kieltä monta kertaa)**

Ei toimi! Siitä taitaa olla paristot loppu.

“Voitte viedä sen mukanne. Minulla ei ole hyötyä rikkinäisestä taskulamppusta”, sammakko toteaa ja hyppii tiehensä. No ehkä taskulamppusta olisi meille hyötyä. Täytyy vain löytää uudet paristot.

Jatketaan taas matkaa taskulampun kanssa. Saavumme suuren puun luokse, jonka latvoissa kiipeilee orava.

“Onpas teillä hieno taskulamppu! Näyttäsittekö, kuinka kirkkaasti se valaisee?” - orava kysyy kiinnostuneena.

Yritetään klikata taskulamppua päälle **(naksutellaan kieltä)**. Taskulamppu ei vielääkään syty.

“Oho! Onko siitä paristot loppu? Minulla on varastoituna paljon ihmisten tiputtamia tavaroita. Siellä taitaa olla myös paristoja. Voisin lainata niitä teille, jos näytätte minulle, kuinka hyvin osaatte rummutta.”, orava ehdottaa.

(Tarvitset taskulampun. Tehdään liikennevalo-tyylinen tempoa opettava leikki; kun lampun valo on päällä, lapset saavat rummuttaa niin paljon, kun pystyvät (lattiaa/reisiään/jotain minkä päällä istutaan), kun lampun valo sammuu - kädet nostetaan ylös ja rummutus loppuu)

“Vau, teidän osaatte rummuttaa hienosti!”, toteaa orava äimistyneenä. Orava ojentaa paristot. Vaihdetaan taskulampun paristot ja kokeillaan toimiiko lamppu. Klik! **(naksautetaan kieltä ja sytytä lamppu)** Hei, se toimii! Nyt voidaan jatkaa matkaa vuorelle.

Saavumme viimein vuoren juurelle. Vieressä solisee puro. Se on varmaan se metsän asukkaiden vedenlähde. Puron vieressä on luola, jossa huhuttu hirviö varmaan asustaa. Luola näyttää tosi pimeältä. Uskalletaanko mennä sisälle pimeään luolaan? Hei! Sitähän varten meillä on taskulamppu! Sytytetään se. Klik! **(naksautetaan kieltä)** Nyt voimme nähdä paremmin.

Hiivitään varovasti sisälle luolaan. Tutkitaan ympäristöä taskulampulla. Tuolta nurkasta kuuluu jotain ääntä! Osoitetaan taskulamppu nurkkaa kohti.

HUI! Nurkassa istuu pelästyneen näköinen hiiri. Missä hirviö on?

“Ei täällä hirviötä ole. Vain minä pieni poloinen. Minulle on iskenyt nuha ja olen aivastellut täällä yksinäni.”

Aivan! Juurimetsän asukkaat ovat luulleet hiiren aivastuksia hirviön huudoiksi. No onneksi saimme selvitettyä arvoituksen.

~Loppu~